

Marta Górska

Akademia Ekonomiczno-Humanistyczna w Warszawie
e-mail: martagorska1990@gmail.com

Weryfikacja danych podczas zawierania umów internetowych i bezpieczeństwo danych w sieci

STRESZCZENIE

Celem tego artykułu jest przedstawienie, w jaki sposób nasze dane są weryfikowane podczas zawierania jakichkolwiek umów w Internecie. Należy wykazać, jakie zabezpieczenia mają portale oraz jakie niebezpieczeństwa wynikają z braku zabezpieczeń. Artykuł koncentruje się na umowach zawieranych przez młodych ludzi korzystających z płatności elektronicznych i zwraca szczególną uwagę na umowy zawierane przez dzieci. Obserwacja funkcjonowania w rzeczywistości wirtualnej sugeruje przyjrzenie się tworzeniu profili na portalach społecznościowych i konsekwencje zawierania takich umów. Dane dostarczone podczas rejestracji i umieszczone w ramach korzystania z oferowanej usługi są wykorzystywane w innych procesach. Zakres analizy pokazuje, że powinniśmy nadzorować działalność w sieci młodzieży i edukować je, jak mądrze korzystać z Internetu.

Słowa kluczowe: weryfikacja danych, umowy internetowe, bezpieczeństwo dziecka.

Weryfikacja danych osobowych w obecnych czasach to codzienność. W wirtualnej rzeczywistości zostawiamy wiele informacji, a nasze bezpieczeństwo w sieci jest uzależnione od świadomości istniejących zagrożeń, którym możemy przeciwdziałać. Możemy zabezpieczyć nasze dzieci przed pułapkami, na które nie tylko one są narażone. Ślady zostawiane przez nas w Internecie pozwalają uzyskać dostęp do miejsca naszego pobytu, informacji, kim jesteśmy i czym się zajmujemy, informacje, którymi niekoniecznie chcemy się dzielić. Może to prowadzić do zdarzeń zagrażających naszemu dziecku.

Postęp technologiczny pozwala nam na zawieranie umów w Internecie dotyczących sprzedaży rzeczy na odległość oraz usług, które mogą być wykonywane w sieci. W doktrynie istnieje wiele definicji „umów elektronicznych”. Jedną z najtrafniejszych definicji przedstawia W. Kilian, który wskazuje, że są to „porozumienia pomiędzy osobami fizycznymi lub prawnymi komunikującymi się ze sobą za pomocą środków technicznych (przez cyfrowe sieci komunikacyjne) w celu przeprowadzenia transakcji dotyczących dóbr niematerialnych (tzw. wykonanie on-line lub bezpośredni handel elektroniczny) lub stworzenie na drodze elektronicznej podstaw do wydania dóbr materialnych (tzw. wykonanie off-line lub pośredni handel elektroniczny)”. Definicję tę można uzupełnić o wskazania W. Srokosza, że przez umowy on-line należy rozumieć określone usługi on-line, takie

jak sprzedaż oprogramowania czy dostęp do bazy danych¹. Bez względu na te różnice umowy zawierane on-line, podobnie jak tradycyjne umowy, uregulowane zostały w ustawie Kodeks cywilny z dnia 23 kwietnia 1964 r. z p.z.m.², zgodnie z którą umowa jest czynnością prawną obejmującą co najmniej dwa oświadczenia woli podmiotów prawa cywilnego³. Pełną zdolność do czynności prawnej posiada każdy, kto nie został jej pozbawiony, a ukończył osiemnaście lat lub w przypadku kobiet zameężnych szesnaście lat. Można posiadać ograniczoną zdolność do czynności prawnych ze względu na wiek lub inne kryteria. Z każdą umową natomiast wiąże się podanie określonych danych na potrzeby realizacji umowy i gwarancji spełnienia zobowiązania, jakie powstanie na jej skutek oraz identyfikację stron umowy. W wielu transakcjach internetowych on-line zawarcie umowy wymaga podania loginu lub indywidualnego adresu e-mail i hasła. Akceptując regulamin serwisu, zostajemy stroną umowy. Możliwe jest późniejsze uzupełnienie danych. Przy transakcjach kupna – sprzedaży wymagane jest podanie większej liczby danych z uwagi na realizację umowy.

Badając weryfikację danych przy transakcjach internetowych, trzeba uwzględnić weryfikację danych podanych przy zawieraniu transakcji w kontekście uprawnienia do zawarcia umowy oraz weryfikację na potrzeby realizacji transakcji, a także weryfikację i przetwarzanie danych po zawarciu i realizacji umowy.

Odnosząc się do pierwszej kwestii, trzeba wskazać, że strony powinny weryfikować, czy zawierają umowę z osobą zdolną do czynności prawnej, uzyskać oświadczenie woli, z którego wynika chęć zawarcia umowy oraz poprosić o dane niezbędne do realizacji⁴. Przenosząc to na grunt wirtualny, administrator serwisu oferującego usługi powinien zawrzeć w dostępnym, widocznym miejscu na stronie, informacje potwierdzające charakter działalności, a na kolejnych etapach informacje o wymaganych kryteriach do zawarcia umowy oraz regulamin. W wyniku badań, jakie przeprowadziłam za pomocą ankiety⁵ w jednej z warszawskich szkół, mogę przedstawić pogląd, że portale internetowe nie przestrzegają zamieszczonych przez siebie regulaminów i nie weryfikują dostatecznie osoby, z jaką zawierają umowę. Większość regulaminów portali, gdzie kupujący musi założyć konto w celu realizacji zamówienia, zastrzega, że stroną umowy musi być osoba pełnoletnia. Na 150 respondentów (od 9. do 14. roku życia) – 98 odpowiedziało, że robi zakupy przez Internet, płacąc przelewem z karty rodzica lub własnej, za pomocą przelewu lub przy odbiorze. Nie budziłoby to zdziwienia w dobie społeczeństwa informatycznego, gdyby połowa nie była osobami poniżej 13. roku życia, a rzeczy zakupione w większości nie kwalifikują się do przedmiotów umów powszechnie zawieranych w drobnych, bieżących sprawach życia codziennego. Respondenci najczęściej wskazywali gry, ale również sprzęt komputerowy oraz różnego rodzaju gadzety. Dziewczynki najczęściej robią zakupy

¹ J. Gołaczyński, *Umowy elektroniczne – próba definicji* [w:] *Prawo umów elektronicznych*, red. J. Gołaczyński, WoltersKluwer, Wrocław 2006.

² Dz.U. 1964 nr 16 poz. 93.

³ H. Witczak, A. Kawalko, *Zobowiązania*, C.H. Beck, Warszawa 2015.

⁴ M. Habdas, M. Frasz, *Kodeks cywilny. Komentarz*, Tom I. *Część ogólna (art. 1–125)*, Wolter Kluwer, Warszawa 2018.

⁵ Badanie własne z dnia 27 września 2018 roku na potrzeby I Międzynarodowej Konferencji Naukowej *Prawno-społeczne aspekty wychowania w dobie XXI wieku. Zagrożenia, nadzieje, wyzwania*. Ankieta została przeprowadzona w Szkole Podstawowej nr 246 im. 1 Warszawskiej Dywizji Piechoty im. Tadeusza Kościuszki przy ul. Białowieskiej 22 w Warszawie na grupie 150 uczniów od 9 do 14 lat.

odzieży. Z raportu GUS *Wykorzystywanie ITC w gospodarstwach domowych* wynika, że 60,9% uczniów i studentów zamawia lub kupuje przez Internet towary lub usługi do użytku prywatnego (2017 rok).

Drugą kwestią przy transakcjach internetowych są dane weryfikowane na potrzeby realizacji zamówienia, wówczas podajemy szerszy zakres naszych prywatnych danych. Wiele dzieci biorących udział w ankiecie deklarowało posiadanie chociaż jednego profilu, nie zdając sobie sprawy, że rejestracja takiego profilu jest umową, w myśl której udostępniają adres swojej skrzynki mailowej. Przykładowo 71 osób korzysta z aplikacji Facebook, ale tylko 55 udostępniło swój adres e-mail. Podobnie było z korzystaniem z allegro.pl, gdzie 60 osób odpowiedziało twierdząco na pytanie o posiadanie konta na portalu, a 17 dzieci podało w ankiecie, że udostępni swój adres zamieszkania. Można przypuszczać, że świadomość dzieci w szkole podstawowej na temat zabezpieczania swojego interesu jest duża, ponieważ ankieta pokazuje, że ponad 60% dzieci czyta regulaminy, jednak regulaminy mogą być dla nich niezrozumiałe.

Ostatnia kwestia dotyczy weryfikacji i przetwarzania danych po wykonanej transakcji. Jest wiele narzędzi, których używają firmy dla określenia swoich odbiorców. Przedsiębiorcy wykorzystują dane podawane przez nas na portalach i przy różnego rodzaju transakcjach do rozbudowanych analiz. Aplikacje, takie jak Facebook, Instagram czy powszechna wyszukiwarka google.pl z wieloma aplikacjami, zbierają, weryfikują i przetwarzają dane na swoje potrzeby. Profilowanie, bo tak nazywa się zautomatyzowane przetwarzanie i weryfikowanie danych, jest dozwolone tylko w określonym i uzasadnionym celu. Warunkami legalności profilowania jest zgoda osoby, której danych to dotyczy, a przetwarzanie tych danych obejmuje ochronę interesów osoby i uzasadnia realizację interesu administratora danych. Wydaje się, że potrzebna jest wielopoziomowa edukacja, która umożliwi zapobieganie nielegalnemu profilowaniu i pozostawi decyzję o udostępnianiu swoich danych i pozwolenie na wykorzystywanie ich osobie zainteresowanej. Podanie danych nie zawsze jest potrzebne do wykonania transakcji, a często niektóre dane wymagane są obligatoryjnie. Przykładem są portale, które analizują dane w celu podania najlepszej oferty. Do znalezienia takich ofert nie jest fizycznie potrzebne podawanie danych osobowych, a pomimo to nie przejdziemy do następnego kroku, nie podając imienia, nazwiska, daty urodzenia i adresu e-mail. W późniejszym czasie naszą skrzynkę mailową przepelniają różnego rodzaju oferty. Możemy tu zwrócić uwagę również na zgody dotyczące przetwarzania naszych danych w celach marketingowych. Człowiek powinien mieć szansę sam zdecydować, czy chce otrzymywać newsletter, ale jeżeli nie zaakceptujemy tej zgody, nie możemy założyć konta na portalu.

Nowe przepisy unijne⁶ wprowadziły przymus jasnej i rzetelnej informacji o wykorzystywaniu danych podawanych przez nas w sieci i możliwość dla potencjalnego klienta wyrażenia sprzeciwu, a niedostosowanie się administratora danych lub podmiotu przetwarzającego dane do tych przepisów zagrożone jest sankcjami. Warto zauważyć, że zgodę na przetwarzanie danych osobowych według rozporządzenia UE mogą dawać osoby, które ukończyły 16 lat. Przepisy krajowe mogą obniżyć wiek do 13 lat i tak stało

⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. UE L119/1).

się w nowej polskiej ustawie o ochronie danych osobowych⁷. W przypadku dziecka poniżej 13. roku życia w Polsce lub poniżej 16. roku życia w krajach, które przyjęły przepis rozporządzenia, podmiot przetwarzający dane powinien sprawdzić, czy opiekun prawny wyraził zgodę na przetwarzanie danych osobowych dziecka. RODO, bo tak potocznie nazywane jest wprowadzone rozporządzenie, określa podstawę do przetwarzania danych i na podstawie jakiej zgody przedsiębiorca może przetwarzać dane – dobrowolnej, konkretnej i jednoznacznej. RODO wprowadza instytucję prawa do bycia zapomnianym, czyli zgłoszenia w każdej chwili woli do usunięcia jego danych, jeżeli nie ma do tego przeciwskazań ze względu na ważny interes podmiotu przetwarzającego dane. W każdej chwili mamy prawo żądać informacji, jakie dane posiada dany podmiot, w jakim celu nasze dane są przetwarzane, czy są udostępniane i komu, a ponadto – ile czasu nasze dane będą przechowywane. W razie odmowy podania nam tych lub innych informacji, jakie jest zobowiązany przekazać nam podmiot przetwarzający, a także gdy przetwarza nasze dane niezgodnie z prawem, możemy się zwrócić do organu nadzorczego. Na decyzje organu nadzorczego lub zaniechanie obowiązku, jakim jest rozpatrzenie skargi, przysługuje nam skarga do sądu administracyjnego. Na drodze cywilnej możemy natomiast domagać się odszkodowania i żądać bezpośrednio od administratora danych osobowych lub podmiotu przetwarzającego dane zaniechania lub konkretnego działania. Rozporządzenie i przepisy krajowe dają nam wiele możliwości ochrony tożsamości i zwracają specjalną uwagę na dzieci. Zawierając zasadę przejrzystości, w rozporządzeniu, określono, że na szczególną ochronę zasługują dzieci, dlatego komunikaty oraz wszelkie informacje związane z przetwarzaniem danych osobowych dziecka powinny być jasne i sformułowane prostym językiem⁸.

Dużą rolę w transakcjach internetowych odgrywa bankowość elektroniczna, za pomocą, której łatwo i szybko możemy dokonać zakupu w sieci. Wysyłając zapytania do większości banków w Polsce, dowiedziałam się, że konto dla osoby o ograniczonej zdolności do czynności prawnych można założyć niemal w każdym banku, za zgodą przedstawiciela ustawowego⁹. Wiele z nich nie ma żadnych ograniczeń, dziecko może dysponować środkami i zarządzać kontem we własnym imieniu, bardzo często jednak podana jest kwota zwykłego zarządu. Znalazł się również bank oferujący konto dla osoby poniżej 13. roku życia, w którym głównym dysponentem jest przedstawiciel ustawowy, ale dziecko również ma określone prawa. Z ankiety przeprowadzonej w szkole wynika, że 27 na 150 dzieci posiada własne konto w banku, a bankowość internetowa nadal się rozwija¹⁰. Jak przedstawia poniższa tabela, ankietowani to dzieci w przedziale wiekowym od 9. do 14. roku życia. Płatności możemy dokonywać również przez usługi telekomunikacyjne, bardzo często sposób ten wykorzystywany jest w oferowanych grach i wartość zamówienia doliczana jest do rachunku.

⁷ Ustawa z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz.U. 2018 poz. 1000).

⁸ D. Lubaszko, *RODO zmiany w zakresie ochrony danych osobowych. Porównanie przepisów. Praktyczne uwagi*, Wolters Kluwer, Warszawa 2018, s. 139.

⁹ Z. Ofiarski, *Prawo bankowe seria akademicka*, Wolters Kluwer, Warszawa 2017, s. 217.

¹⁰ Badanie własne z dnia 27 września 2018 roku, op. cit.

Tabela 1. Odpowiedzi dotyczące płatności w sieci, dokonywanych przez osoby w przedziale wiekowym 9–14 lat uzyskane w ankiecie

Dokonywanie płatności w sieci przez uczniów Szkoły Podstawowej im. 1 Dywizji Piechoty im. Tadeusz Kościuszki					
	dziewczynki do lat 12	dziewczynki od lat 13	chłopcy do lat 12	chłopcy od lat 13	Razem
Za pomocą karty opiekuna	8	3	5	12	28
Za pomocą swojej karty	6	2	10	9	27
Przelew na pocztę	2	1	2	2	7
Gotówka przy odbiorze	9	9	5	13	36
Razem	25	15	22	36	98

Źródło: wyników badań własnych.

Inną kwestią jest, że realizacja zamówienia wykonywana jest przez firmy kurierskie, które niekoniecznie sprawdzają odbiorcę lub w ogóle nie mają z nim styczności, bo zostawiają paczkę sąsiadowi. Prawo zastrzega możliwość zwrotu zamówionego towaru w ciągu 14 dni bez podania przyczyny, więc opiekun prawny, który zorientuje się o nieodpowiednim zakupie dziecka, może anulować transakcję i żądać zwrotu pieniędzy. Inaczej ma się sprawa, gdy zakup nie zostanie namierzony przed upływem tego terminu. Problemem jest również korzystanie dzieci z kart opiekunów i trudno jest udowodnić, że zakupu nie dokonało się samemu. W ankiecie niektóre dzieci wskazywały, że dokonują płatności pod okiem rodziców i ta postawa jest prawidłowa, jednak często rodzice nie mają pojęcia o wykorzystaniu ich środka płatniczego. Z pomocą przychodzi tu system powiadamiania o dokonanej transakcji.

Na koniec przytoczę sytuację, jaka nie powinna mieć miejsca w moim środowisku. Dziecko poniżej 13. roku życia dostało przyzwolenie na zakup gry przez Internet. Dokonało wyboru w sklepie internetowym, po czym wybrało płatność za pomocą podłączonej do konta karty kredytowej brata. W informacji o grze podstawowej nie było informacji, że kupuje się ją z dodatkami, których cen nie podano. Po akceptacji zakupu dziecko zainstalowało grę i zaczęło grać. Dwa dni później okazało się, że wystawiono rachunek na 400 zł, zamiast na 30 zł. Jest to przykład nieodpowiedzialnego zachowania osoby dorosłej, która nie nadzorowała zakupu, i braku rzetelnej obsługi strony, która – oferując produkt – nie podała wszystkich danych, w tym dodatkowych kosztów. Pieniądze udało się odzyskać, jednak niech będzie to przestroga. Identyfikacja użytkownika e-usługi jest bardzo trudnym tematem, ale w doktrynie ciągle poszukuje się idealnego rozwiązania. Trudno jest bowiem wprowadzić mechanizmy pozwalające w stu procentach zidentyfikować osobę korzystającą z usług w sieci i nie naruszyć jej wolności.

Wnosząc z przedstawionego materiału, dużym postępem w obszarze ochrony danych osobowych jest wprowadzenie rozporządzenia UE, które definiuje nam pojęcia związane z ochroną danych, ale również stwarza narzędzia do egzekwowania swoich praw w sieci oraz możliwość dochodzenia zadośćuczynienia, gdy nasze prawa zostaną naruszone.

W dalszym ciągu na uregulowanie czeka identyfikacja użytkownika niepełnoletniego, nienaruszająca prywatności człowieka. Bardzo trudną kwestią pozostaje pytanie, w jaki sposób weryfikować podane przez osobę niepełnoletnią dane, nie wymagając tych, których usługobiorca, konsument nie chce podawać lub przysyłać ze względu na możliwość przestępstwa

z wykorzystaniem tych danych, np. dowodu osobistego. Ponadto nie ma programu, który weryfikowałby autentyczność podanego numeru dowodu na potrzeby zakupów przez Internet bez jego bezpośredniego przesłania. Ta i podobne kwestie prawdopodobnie jeszcze długo pozostaną bez rozwiązania.

Portale i strony, na których odbywa się sprzedaż i zakup produktów oraz usług, powinny przechodzić okresowe kontrole użytkowników i realizacji założeń regulaminowych. Może w ten sposób udałoby się uniknąć tak wielu nielegalnych kont, które mogą być wykorzystane przeciwko ich użytkownikom, jakimi są dzieci poniżej 13. roku życia, bardzo często nierozumiejące mechanizmów wyłudających zamieszczonych w sieci.

Podsumowując: przeprowadzone badania i doświadczenie nakazują przyjrzeć się bezpieczeństwu najmłodszych w sieci. Dużą rolę w zapewnieniu bezpieczeństwa odgrywają rodzice. Wszelkie aplikacje i strony internetowe możemy zabezpieczyć przed małoletnim. Internet jest bardzo pożytecznym wynalazkiem i przyszłościowym, dzięki niemu wiele nieemożliwych rzeczy stało się możliwe. Ułatwia pracę, może pomóc w nauce lub załatwieniu spraw bez zbędnych niedogodności, ale jest również niebezpieczny, jeżeli nie potrafimy z niego korzystać lub nie kontrolujemy naszych podopiecznych.

Bibliografia

- Gołaczyński J., *Umowy elektroniczne – próba definicji* [w:] *Prawo umów elektronicznych*, red. J. Gołaczyński, WoltersKluwer, Wrocław 2006.
- Habdas M., Frasz M., *Kodeks cywilny. Komentarz, Tom I. Część ogólna (art. 1–125)*, Wolters Kluwers, Warszawa 2018.
- Lubasz D., *RODO. Zmiany w zakresie ochrony danych osobowych. Porównanie przepisów. Praktyczne uwagi*, Wolters Kluwer, Warszawa 2018.
- Ofiński Z., *Prawo bankowe seria akademicka*, Wolters Kluwer, Warszawa 2017, s. 217.
- RODO przewodnik ze wzorami*, red. M. Gawroński, Wolters Kluwer, Warszawa 2018.
- Ustawa Kodeks cywilny z dnia 23 kwietnia 1964 r. z p.zm. (Dz.U. 1964 nr 16 poz. 93).
- Witczak H., Kawalko A., *Zobowiązania*, C.H. Beck, Warszawa 2015.

Ankieta

Poniższa ankieta skierowana jest do osób poniżej 18 r. ż. i powstała na potrzeby określenia wirtualnej aktywności dzieci i młodzieży w ramach I Międzynarodowej Konferencji Naukowej *Prawno-społeczne aspekty wychowania w dobie XXI wieku. Zagrożenia, nadzieje, wyzwania*. Proszę o odpowiedzi zgodne z prawdą, bo tylko takie informacje pomogą nam w poznaniu Internetu, jaki jest potrzebny. Ankieta jest anonimowa i polega na wybraniu odpowiedzi lub krótkiej odpowiedzi pisemnej.

1. Posiadam (możliwość zaznaczenia wielu odpowiedzi):

- A. komputer stacjonarny,
- B. komputer mobilny (laptop, notebook),
- C. smartfon,
- D. tablet

2. Z jakiego urządzenia najczęściej korzystasz?

(połącz z cyframi, gdzie 1 to najczęściej, a 4 najrzadziej)

- A. komputer stacjonarny,1
- B. komputer mobilny (laptop, notebook),.....2
- C. smartfon,.....3
- D. tablet,.....4

3. Dostęp do Internetu mam:

- A. w domu,
- B. w szkole,
- C. w kafejce internetowej,
- D. wszędzie,

4. W sieci (możliwość zaznaczenia wielu odpowiedzi i wpisania przykładów):

- A. Kontaktuję się ze znajomymi (za pomocą jakiego komunikatora?).....
- B. Poznaję ludzi (za pomocą jakiego portalu?).....
- C. Uczestniczę w dyskusjach (na jakich stronach?).....
- D. Czytam (co?).....
- E. Uczę się (czego?).....
- F. Oglądam filmy (gdzie?).....
- G. Słucham muzyki (gdzie?).....
- H. Robię zakupy (jakie?).....
- I. Prowadzę bloga, vloga itp. (możesz napisać, jakiego).....
- J. Programuję.....
- K. Gram (w co?).....
- L. Inne:

5. Posiadam skrzynkę pocztową – email:

- A. Tak (jaką lub jakie?):
- B. Nie

6. Korzystam z aplikacji (możliwość zaznaczenia wielu odpowiedzi):

- A. Facebook
- B. Instagram
- C. Messenger
- D. Twitter
- E. Snapchat
- F. YouTube
- G. Google +
- H. Inne (wymień):

7. Czy ktoś pomógł Ci w założeniu profilu i wytłumaczył Ci, jak korzystać z portali społecznościowych?

- A. Miałem pomoc i wsparcie.
- B. Nie potrzebowałem pomocy, ale rodzice/dziadkowie/opiekunowie wytłumaczyli mi, jakie są zagrożenia i w jakim celu powinniśmy korzystać z Internetu.
- C. Rodzice, dziadkowie lub opiekunowie pomogli mi założyć konto.
- D. Nie miałem pomocy ani wsparcia i sam musiałem wszystko ogarnąć.

8. Czy dokonujesz płatności w sieci?

- A. Tak, za pomocą karty lub konta rodzica
- B. Tak, za pomocą swojej karty lub konta
- C. Przy zakupach przez Internet płacę przelewem na pocztę
- D. Jeżeli coś zamawiam, to płacę gotówką, przy odbiorze

9. Mam konto na portalu (możliwość zaznaczenia wielu odpowiedzi):

- A. allegro.pl
- B. olx.pl
- C. aliexpress.com
- D. Inne (wymień):

10. Jakie dane udostępniasz w Internecie (możliwość zaznaczenia wielu odpowiedzi):

- A. Imię i nazwisko
- B. Adres zamieszkania
- C. Adres pobytu, gdy jesteś poza domem
- D. Numer telefonu
- E. Adres email
- F. Swoje zdjęcia
- G. Informacje o tym, co lubisz bądź czego nie lubisz
- H. Ogłoszenia (jakie?)

11. Czytasz regulaminy i informacje o stronach zanim na nie wejdziesz?

- A. Tak
- B. Nie

12. Co robiłeś w sieci w ciągu ostatniego dnia?

.....

13. Płeć ankietowanego:

Kobieta/Mężczyzna

14. Wiek ankietowanego:

SUMMARY

Marta Górską

Verification of data during Internet transactions and data safety on the Net

The purpose of this paper is to present the ways of our data verification when entering into all kinds of agreements on the Internet. It should be clear what security measures the portals have and what dangers result from the lack of security. This paper focuses on contracts concluded by young people using electronic payment methods and takes special notice of contracts concluded by children. Observation of the modes of functioning in virtual reality suggests looking at creating profiles on community portals and the consequences of concluding such an agreement. Data provided for registration purposes by users of offered services is used in other processes. The scope of the analysis shows that we should supervise the activity in the network of young people and educate children how to use the Internet wisely.

Key words: data verification, internet agreements, child safety.

Data wpływu artykułu: 29.10.2018 r.

Data akceptacji artykułu: 29.04.2019 r.